ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

18 MART 1999 PERŞEMBE • SAYI: 86 • FİYATI: 150.000 TL

ERKEN TEŞHİS HAYAT BİTİRİR!

1997 yılında kendisine işkence yapan polislerden davacı olan sendikacı Süleyman Yeter, davacı olduğu 4. Tim polisleri tarafından gözaltına alındığı karakolda "kalp krizinden" öldü. Yeter, yaşasaydı, 29 Nisan günü yapılacak duruşmada polisleri teşhis edecekti... Gözaltına alınmadan önce hiçbir sağlık sorunu olmayan Süleyman Yeter'e yapılan otopside "darp ve ekimozlara" rastlanması, kalp krizi "teşhisi"nin işkenceci "teşhisi"yle bağlantılı olduğu kuşkusunu uyandırıyor...

DERYA SAYIN

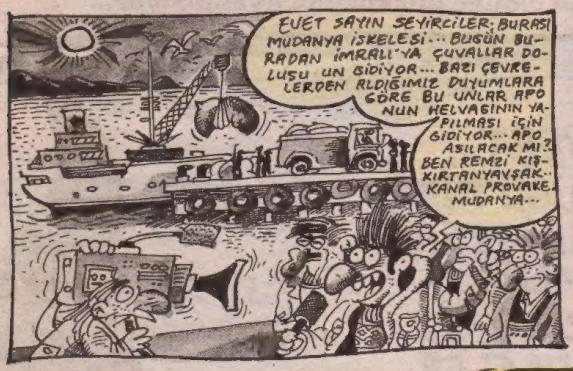

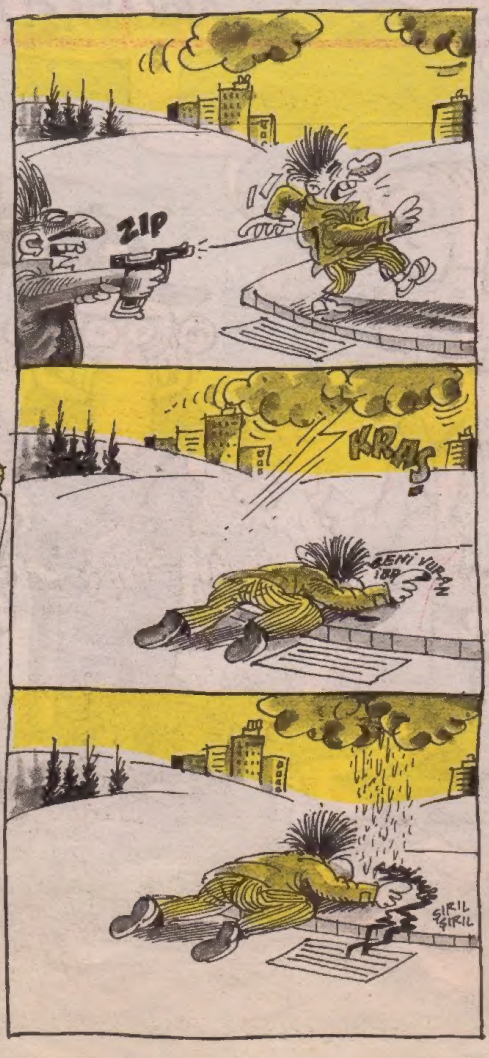

gELEN eVRAK

'ACI EVRAK'

Sevgili Dinozor çalışanları ve okurları.

Hepinize yürek dolusu Merhaba!

Bundan 2 ve 3 sayı önceki Dinozor'un kapağını çok sevdim ve yerinde buldum. Amerika Başkanı, Başbakan Ecevit'in sırtına bıçağı saplamış, meraklanmamasını, endişelenmemesini öğütlüyordu. Kapak çok güzel ve yerinde.. ve yerinde olduğu kadar da "acı"... Bu öyle bir acı ki samimiyetle söyleyebilirim uykularım kaçıyor. Son günlerde, ülkemin sınırları içinde başka bir ülke dilediği gibi at (uçak) oynatıyor. İncirlik'ten kalkan savaş uçakları Irak'ı bombalıyor. Masum insanlar ölüyor.

Biz öyle çelişki dolu bir ülkeyiz ki, dünyanın bir ucundan PKK'nin başını getiriyoruz, insanlar ölmesin diye, bir yandan da dünyanın *"baş terörist başına"* Irak'ı bombalasın ve masum insanlar ölsün diye, kendi topraklarımızı tahsis ediyoruz. Uçaklar çabucak rahat rahat insin, kalksın, rahat rahat vursun, ölüm saçsın diye.

Bu ülke için kurşun atan ve attıran *"çok şerefli"* beyler ve hanımlara da birkaç sözüm (lafım) var. Sizler bu ülkeyi ırmağının akışına, heybelerin nakışına kadar *"çok"* seversiniz. Şu çok meşhur *"ya sev ya terk et"* sözünü neden bir defa da İncirlik'teki Amerika için *"ya terk et, ya terk et"* şeklinde değiştirmiyorsunuz? Yoksa Adana'nın (İncirlik) ırmaklarını İncirliğin heybelerinin nakışlarını pek hoş bulmadınız mı?

Siz bu ülke için kurşun atan ve attıran *"çok şerefli"* beyler, hanımlar, neden bir gün de şu bizim İncirlik için şu çok şerefli kurşunlarınızdan atmıyorsunuz. Kurşunumuz mu kalmadı, yoksa işinize mi gelmiyor.

Şehit askerler ve tabutlar üzerine politika yaptınız/yapıyorsunuz... Bu ülke çocuklarının kanları üzerine politika yaptınız/yapıyorsunuz.

Çok *"şerefli"* ülkücüler (sahte milliyetçiler) sizin şehitlere sevgi-saygı anlayışınız 10-15 yıl için (son 10-15 yıl) mı geçerli. Eğer böyle ise size çok yazık. Çünkü İncirlik'ten kalkan her uçak, bu ülke için kanını, canını vermiş her Çanakkale şehidinin, her Kuvayi Milliye direnişçisinin kemiklerini sızlatıyor, haberiniz olsun. Hazır yeri gelmişken bu ülkenin taşını, toprağını, kuşunu *"Kürdunu" "çok seven"* tarihini en iyi *"sahiplenen"* ve bilen sayın sahte vatan sevgisi tekelciliği yapan sizlere (çok şerefli beylere, ülkücülere) 10 puanlık uzmanlık sorusu: Konu başlığı yakın tarih.

SORU: İncirlik Misak-ı Milli'ye dahil mi?

Ben karar veremedim de.

Dinozor'a saygılarımla.

RAMAZAN AZKIN

(Kuvayi Milliye sempatizanı) ***Çerkezköy/TEKİRDAĞ***

12.03.1999 saat 13.30'daki Propaganda adlı Süreyya Sineması'nda gösterilen filmi izlemek amacıyla sinema koltuğuna oturdum ve film öncesindeki reklamların bitmesini bekliyordum. Bir ara etrafımızdaki sağ ideoloji yüzünden yoksullaşmış halk görüntüleri geldi... Herkes ilgi ile izlerken bir anda **Tansu Çiller**'in yüzü ile irkildik... Meğer bu görüntüler DYP'nin seçim reklam filmiymiş... Onlarca insan ve ben bu durum karşısında şaşkınlığımızı gizleyemedik.. İşin vahim tarafı ise böyle siyasi bir reklamın çoğunluğunu hayatlarının ilk oylarını kullanacak olan gençlerin oluşturduğu bir ortamda yayımlanmasıydı. Ve biz bu salakça -affedersiniz- reklamı para vererek izledik...

Süreyya sinemasının sahiplerinin herhangi bir siyasi parti ile bağlantılarının olup olmadığını bilmiyorum... Bilmediğim başka bir şey ise böyle bir işin yasal olup olmadığı.

Propaganda'yı seyretmeye gittik, gerçekten de *"Propaganda"* seyrettik.

Sevgilerle...

ÖZER AYDEMİR

▶ Kayıplar için diktikleri fidanları sulayan Cumartesi Anneleri polis tarafından gözaltına alındı...

▶ Ümraniye Meslek Lisesi Müdür Yardımcısı Zeynel Soysal, faşistlerin saldırısına uğradı...

AZ SONRA!..

Parti liderlerinin gözünden düşen küskünlerle Erbakan'ın siyasi yasağının kalkması karşılığında seçimi erteleme anlaşması yapan Faziletliler, Hocalarından daha nasıl faydalandılar?.. Erbakan'ın badem bıyığı karşılığında bir Mercedes, takunyaları karşılığında Yeniköy'de dayalı döşeli bir yalı alan Faziletliler, ibrik takımı karşılığında neler elde ettiler?..

AZ SONRA!..

Geceyarısı yatakodası penceresini zorlayarak Hagi'nin evine girmeye çalışırken yakalanan Fenerbahçeli yönetici kim?.. Yakalandıktan sonra, "Valla kötü bir niyetim yoktu, pencereyi açıp gidecektim... Amacım, Hagi'nin dışarıdan gelen rüzgarla soğuk alıp grip olmasını sağlamaktı. İyileşmek için mecburen A-ferin adlı ilacı alacak ve önümüzdeki hafta oynanacak Adanaspor maçına doopingli çıkacaktı. Galatasaray'ın imajını iki paralık etmek, taraftarına liderliği zehir etmek istiyordum" diyen Fenerli yöneticiye bu aklı hangi gazeteci verdi?..

AZ SONRA!..

Beşiktaş'ta Toshack'ın gitmesi ve yerine Kalli'nin gelmesi üzerine "Galli gitti, Kalli geldi" başlığı atacak ilk spor yazarına "yılın gazetecisi" ödülü verileceği doğru mu? Seba'nın, Toşak'la aramızda kuşak farkı vardı... Kalli takımda çok kelle götürür" demesi Televole progdamlarını nasıl etkiledi?

AZ SONRA!..

▶ SEÇİM ZAMANI YAKLAŞTIKÇA, SİYASİ PARTİLER VAATLERİNİ BOL KESEDEN SALLAMAYA SON HIZLA DEVAM EDİYOR...

▶ Susurluk Davası sanıklarından Korkut Eken, Mehmet Ağar'ın Elazığ'daki seçim çalışmalarına katılarak, Ağar'ın arabasını kullandı...

BABALAR VE OĞULLAR

Musa Gümüş

NOT:

Bu hikayenin gerçek kişi veya kurumlarla hiç bir ilgisi yoktur... Var olan benzerlikler tamamen tesadüften ibaretfir...

NOT:

Bu hikaye tamamen gerçektir... Amcamın başından geçmiştir... Amcam daha sonra oğlunu tedavi ettirdi...

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

kayhanerkan@hotmail.com

Devamı 6. sayfada

Başlarah 5. sayfada

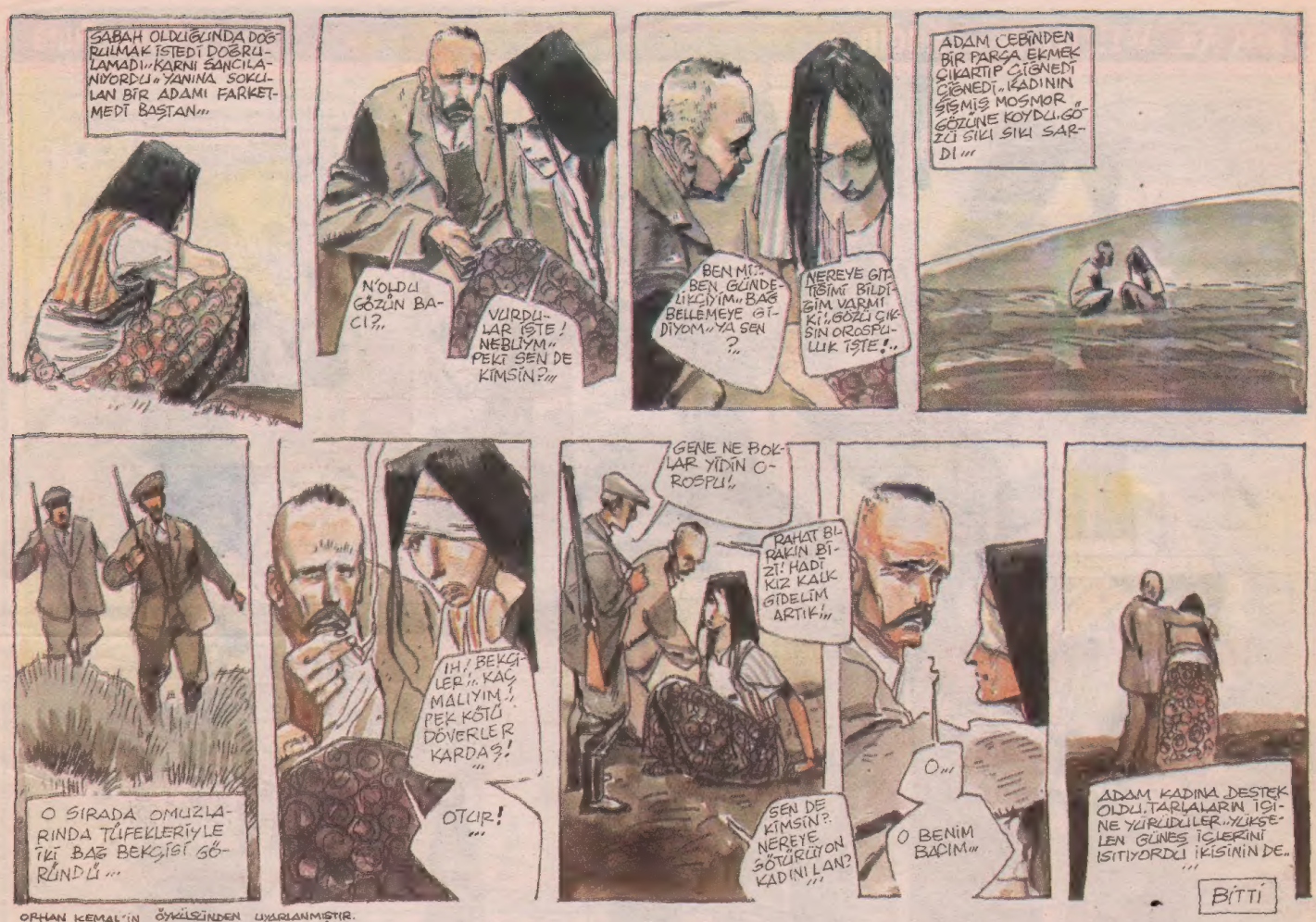

ORHAN KEMAL'İN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANMIŞTIR.

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

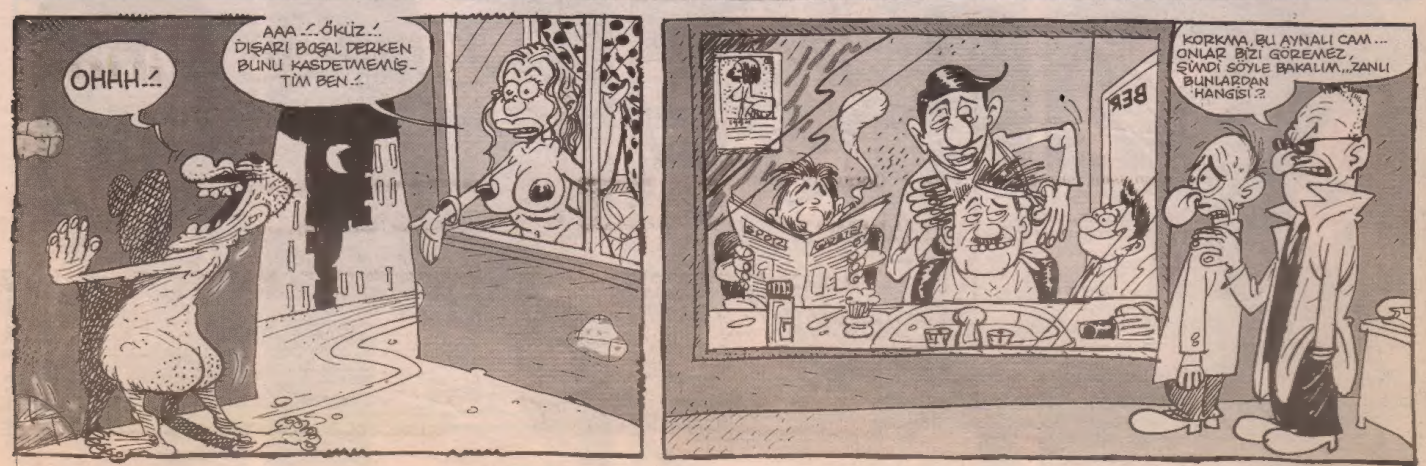

CAN SIKINTISI

Martinez

MEDYAZOR

Paldır KÜLTÜR Test

1 **Milliyet gazetesinin haberine göre Çiller, Çankırı Valisi'ne yapılan suikasta hangi gafını layık görmüştür?**
a) Çankaya Valisi'ne geçmiş olsun
b) Vahim bir kaza
c) Çankırı Velisi'ne suikastı kınıyoruz
d) Çankırı Belediye Başkanı'na geçmiş olsun

2 **Birçok gazetenin aynı haberine göre Japonya Adalet Bakanı Shozaburo neden istifa etmiştir?**
a) Çevre bakanıyla Clintonculuk oynadığı için
b) Gizlice Kral TV izlediği için
c) Madonna'nın Japonya'da klip çekmesine izin verdiği için
d) Arnold Schwarzenegger'i ülkeye pasaportsuz soktuğu için

3 **Fethullah Gülen'e yakınlığıyla bilinen Zaman gazetesi yazarı Tamer Korkmaz, Cumhuriyet yazarı İlhan Selçuk'a ne diyerek hakaret etmiştir?**
a) İlhan Selçuk, Dinozor'un Allahı'dır.
b) İlhan Selçuk en az Uğur Mumcu kadar tehlikelidir.
c) İlhan Selçuk hiçbir zaman ilkeli ve demokrat olmadı
d) Hepsi

4 **Star Gazatesi "Derin Haber" sayfasında hangi haberi manşetten vermiştir?**
a) Star güzellik yarışması adaylarını
b) Dünya kediler bayramını
c) Sergen'in atlarıyla bir gününü
d) Banu Alkan'ın nerelerini

5 **Star gazetesinin köşe yazarı Engin Ardıç "sosyal demokratlarla kapışmasını, halkın televizyon binasının önüne yığılmasını, mahkemelere çıkmasını" neye bağlıyor?**
a) İnsanların "sessiz çoğunluk" olmamasına
b) Liboşluğuna
c) Halktan daha kültürlü olmasına
d) Allah'ın emrine

BARIŞ ERTÜRK

1) b 2) d 3) c 4) a 5) b

Doğu Perinçek

Avrupa'dan Perinçek'e destek

ANKARA - Avrupa Konseyi Bakanlar Hürriyet'te bir haber: Düşüncelerinden dolayı cezaevinde bulunan **Doğu Perinçek**'e Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin destek verdiğini bildiriyorlar okurlarına. *"Düşünce"*ye ve *"aydın"*a önem vermedikleri için haberi iki-üç cümleyle geçiştirmişler. Buna bir itirazımız yok. Bizim takıldığımız, haberdeki cehalet. Bakın Doğu Perinçek için kullandıkları sıfata: *"...Kapatılan Sosyalist Parti'nin Genel Başkanı..."*.

Sosyalizm, insan hakları, özgürlük arayışının savunucusu olmalarını isteyen yok, fakat hiç değilse bilgili olsalar ya! Sığındıkları plazaları çağdaş *"dumur evleri"* mi? Hiç kimsenin böyle bir çağda bu denli zır cahil olmaya hakkı yok.

Akit Gazetesi *"komşuda pişince bize de düşer"* ihtimali peşinde olsa gerek, bu kez İsrail'deki şeriatı üstü kapalı bir şekilde övmüş. Kısa bir alıntı yapalım: *"İsrail nüfusunun sadece yüzde 20'sini oluşturan Yahudi şeriatçıları, Tevrat'ın hükümlerini bütün ülkede uygulatıyorlar. 14 Şubat'ta 200 bin kişiyle bir gösteri yapan şeriatçılar,* 'Tevrat'tan üstün kanun olmaz' *diye haykırdılar ve dine daha fazla bağlanılmasını istediler."* Bir psikoz sürecidir, alıp başını gidiyor Akit'te. *"Şeriat olsun da nerede olursa olsun"* anlayışı içindeler. Filistinliler için yazıp çizdikleri, hep karşı oldukları siyonizm gerilerde kalmış artık. Takıyye üstü az Makyavelizm. Yeni ve tuhaf taktikleri bu. Âlemi kör, kendilerini menekşe gözlü sanıyorlar.

akit

İsrail'de şeriat

"Tevrat'tan üstün kanun olmaz" sloganıyla hareket eden dindar Yahudiler; hayatın her evresinde, Musevi Şeriatı'nı uygulatmıyorlar

DEMOCRACY NOT THEOCRACY

ZİHİNSEL YETİSİ ÇOK AZ!..

İstanbul'da hava kirliliği arttığından beri şiire girmez oldu vapur dumanı. Gökyüzünü çamurlu su rengindeki bulutların kapladığı bir kentte yaşayan şairlerden de vapur dumanının güzelliğine yazılmış bir şiir beklemek hata olur zaten. Hem yazılsa bile, hangi okur inanır böyle bir şiire?..

Oysa, şiirde de türerdi vapur dumanı bir zamanlar. Elbette, gökyüzünün mavi olduğu yıllardan söz ediyoruz. O yıllarda, başka bir kentte giden sevgilisinin ardından yazdığı şiirde *"Sen de kaybolunca/Ben nasıl eve gider/Nasıl soyunup yatabilirim/Vapur dumanı?"* diye sorar **Necati Cumalı**. Şüphesiz ki **Can Yücel** de şu dizeleri solunan havanın insan genzini yakmadığı günlerde yazmıştır:

Kolay gelsin vapur dumanı!
İnersin sen de bigün yeryüzüne
Benim gibi yağmur diye...

İy'de edersin!

Tangonun İstanbul'da duyulmaya başlanılmasıyla Şirket-i Hayriye vapurlarının kanarya sarısı bacalarından yükselen dumanlar müziğin ritmiyle dans etmeye başlarlar. Nasıl etmesinler ki? Kaptan köşkünün üstüne konulan hoparlörlerden **Seyyan Oskay**'ın seslendirdiği şarkılar 1938 yılına kadar vapur dumanıyla tango yaparak yükselir gökyüzüne. 38 yılında dansı biter vapur dumanlarının. Çünkü, Dolmabahçe'de yatan ve katıldığı her baloda dans eden adam ölüm döşeğindedir. O yıl, Kız Kulesi'ndeki, sisli havalarda vapurları uyaran çan da, **Atatürk** rahatsız olmasın diye susturulur.

Kore'nin Chonju kenti yakınlarındaki bir köyden duyulan çan sesinin öyküsüne de kulak vermeliyiz. Kore Savaşı sonrasında köyün genç rahibi Amerikalılar tarafından atılan fakat patlamayan 250 kilo ağırlığında bir bombayı ortasından kesmeye karar verir. Danıştığı Amerikalı rahip **Joe B. Hopper** telaşlanarak bombaya dokunmamasını ve askerlere haber vermesi gerektiğini söyler. Ama, yerli rahip sözünü dinlemez Hopper'in. Bir demircide bombayı ortasından kestirir. Kesme işlemi yapılırken de ısınmayı engellemek için su döker. Bombanın içinden çıkan *"beyaz saçmaları"* balıkları sersemletmekte kullanılmak üzere balıkçılara satar. Böylelikle, bombanın taşınması ve kesilmesinde ortaya çıkan masrafları karşılamış olur. Bombanın bir yarısı Kat-tam, diğer yarısı da Çungung kilisesinde çan olarak kullanılmaktadır. Üzerlerine tahta tokmaklarla vurulduğunda çıkardıkları sesler beş kilometre uzaklıktan bile duyulmaktadır!..

Kanada'da bulunan Rosedale Metodist kilisesinin rahibi **Charles Morgan**, bir pazar sabahı erkenden kalkarak o gün okunacak ilahinin numarasını karatahtaya yazar. Ayine kadar biraz daha uyumaya karar veren rahip Morgan, dalgalarla boğuşan dev bir kütle görür rüyasında. Bir yandan da, çan sesleri arasından bir ilahi duyar. Sıkıntıyla uyanan rahip kiliseye giderek karatahtaya yazdığı numarayı siler ve kulaklarında çınlamakta olan ilahinin numarasını yazar onun yerine. Çanların insanları dua etmeye çağırmasının ardından, pazar ayini için kiliseye gelenler, ilahiyi hep bir ağızdan okurlar: *"Duy, kutsal baba, sana denizde tehlikede olanlar için dua ediyoruz."* O pazar gecesi Titanik, karşısına çıkan buzdağına çarpmaktan kurtulamaz!..

Lambach, Avusturya'da Tuna nehrinin kollarından biri olan Traun'un kıyısında kurulan şirin bir kenttir. Bu kentteki manastırın giriş kapısının üstünde, bir zamanlar kilisenin tüm işlerini yapan adamın kabartma heykeli yer alır. Sarkık bıyıkları ve gür kaşlarıyla görenlerin dikkatini çeken bu adam **Ali Lambacher**'dir. Bir savaş sırasında Osmanlı ordusundan esir alınan Ali, Lambach'a getirilir. Kilisenin rahibi yeniçeriyi *"Sen benim esirim değil, çalışanım ol, kiliseye hizmet et"* diyerek himayesine alır. Bodrum'a yerleşen Ali, kiliseyi süpürür, bahçesindeki ağaçları budar ve din değiştirdikten sonra da kilisenin çanını çalar, törenlerde armasını taşır. Öldükten sonra da kapının girişine konur heykeli.

Lambachlı Ali'nin heykelinin altından kimbilir kaç kez geçen bir öğrenci, bahçede sigara içerken yakalanınca manastırdan kovulur. *"Halk Okulu"*nu zar zor bitirince Viyana'daki sanat akademisinin sınavlarına girer. Ressam adaylarından, cennetten kovulmanın resmini yapmaları istenir. Sonuçlar açıklanınca rahip olamadığı gibi ressam eğitimine de kabul edilmediğini öğrenir. Değerlendirme sonunda kâğıdına şu not düşülür: *"Zihinsel yetisi çok az."*

1914 yılında orduya yazılır gönüllü olarak. Arkadaşlarıyla konuşmak yerine bir köşeye çekilerek üniformasındaki en küçük lekeyi temizlemek için saatlerce uğraşır, kendisinden üst rütbeli olanların çamaşırlarını yıkar. Birinci Dünya Savaşı sırasında alay karargâhında adına mektup gelmeyen tek asker de 'o'durl..

Politikaya atıldığı yıllarda yığınları kadınlara benzetir. Ona göre, konuştuğu kitlede sağlıklı düşünceden çok, duygusallık ve duyarlık ön plandadır. Birlikte olduğu dört kadın da intihar eder, yalnızca biri kurtarılır. Gençlik yıllarında polise bulunan dosyasında *"Cinsel sapık"* diye yazsa da sermayenin desteğiyle seçimleri kazanır ve iktidar olur. Transatlantikleri propaganda aracı olarak kullanır. Kendi partisine üye olanlar öncelikli olmak üzere sendikaları kapatılan işçileri dünya turuna çıkarır gemilerle. *"Eğlenceyle güçlenme"* adını koyduğu gezilere *"Robert Ley"* adlı gemiye binerek katılır.

Öylesine nefret ettirir ki kendisinden, en çok insanın öldüğü deniz faciasının da anılmamasına neden olur. Çünkü, ölenlerin tümü de beyinlerini yıkadığı, kandırdığı insanlardır. 1945 yılında, Baltık Denizi'nde batar söz konusu gemi. *"S-13"* bordo numaralı Sovyet denizaltısının saldırısı sonucu asker taşıyan *"Wilheim Gustloff"* adlı gemide yedi binden fazla insan ölür. En büyük deniz faciası denilince Titanik gelir akıllara ama Wilheim Gustloff'u kimse anımsamaz. Ne de olsa o, faşizmin, yani zihinsel yetisi çok az olan **Adolf Hitler**'in bayrağını taşımaktadır!..

SUNAY AKIN

Dinozor

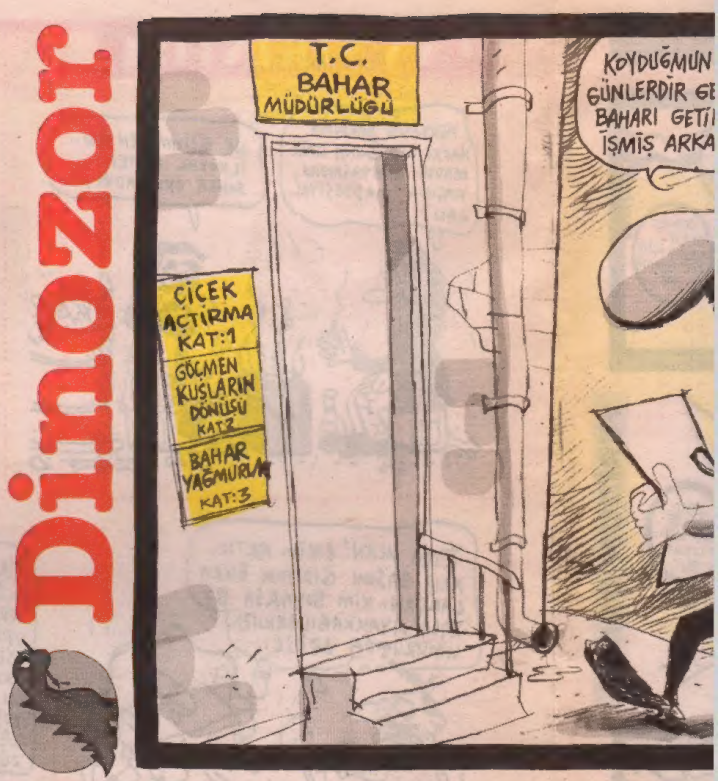

"Kimse kızmasın", Hasan Ozmal'in yeni kitabını çizdik

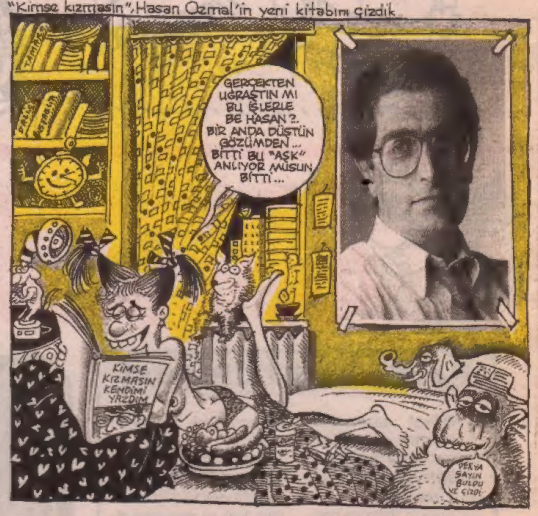

► ECZACIBAŞI BAYAN VOLEYBOL TAKIMI, AVRUPA KUPA GALİPLERİ KUPASI'NI KAZANI

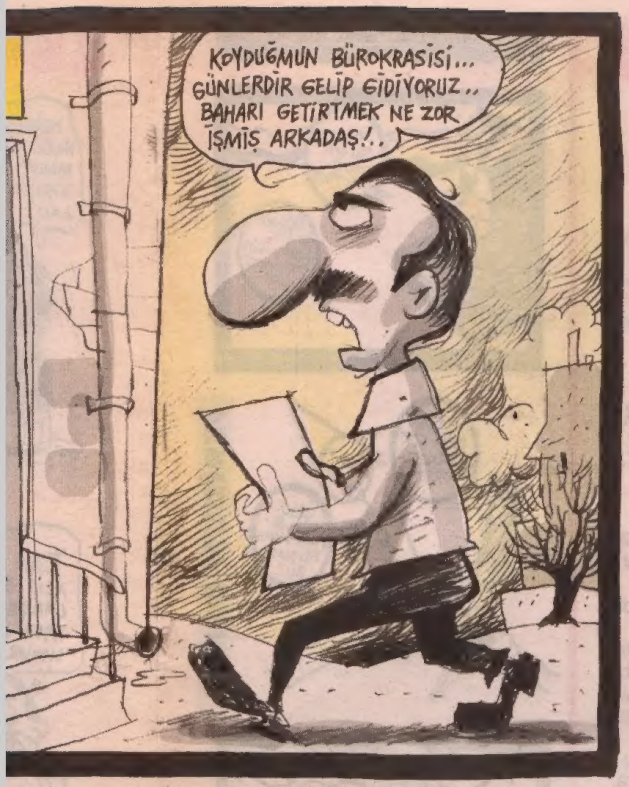

OLEYBOL TAKIMI, İ KUPASI'NI KAZANDI...

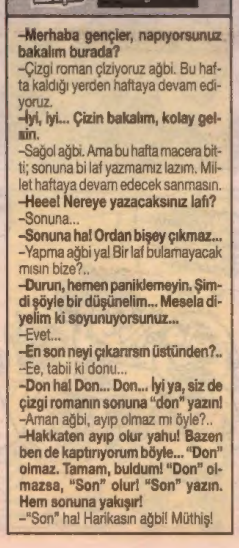

İsim babası Katoz Hayri

–Merhaba gençler, napıyorsunuz bakalım burada?
–Çizgi roman çiziyoruz ağbi. Bu hafta kaldığı yerden haftaya devam ediyoruz.
–İyi, iyi... Çizin bakalım, kolay gelsin.
–Sağol ağbi. Ama bu hafta macera bitti; sonuna bi laf yazmamız lazım. Millet haftaya devam edecek sanmasın.
–Heee! Nereye yazacaksınız lafı?
–Sonuna...
–Sonuna ha! Ordan bişey çıkmaz...
–Yapma ağbi ya! Bir laf bulamayacak mısın bize?..
–Durun, hemen paniklemeyin. Şimdi şöyle bir düşünelim... Mesela diyelim ki soyunuyorsunuz...
–Evet...
–En son neyi çıkarırsın üstünden?..
–Ee, tabii ki donu...
–Don ha! Don... Don... İyi ya, siz de çizgi romanın sonuna "don" yazın!
–Aman ağbi, ayıp olmaz mı öyle?..
–Hakkaten ayıp olur yahu! Bazen ben de kaptırıyorum böyle... "Don" olmaz. Tamam, buldum! "Don" olmazsa, "Son" olur! "Son" yazın. Hem sonuna yakışır!
–"Son" ha! Harikasın ağbi! Müthiş!

fiko'nun sarkacı

FİKRET BEKLER

Meg Ryan'ı Kurtarmak

Meg Ryan çocuk kitapları satan çok şirin bir kitapçı kadındır. Boş vakitlerinde İnternet'e şirin şirin takılır ve her akşamüstü uydudan Kanal D'deki *'Şirinler'* çizgi filmini izler. Kaptığı en yeni şirinlikleri daha sonra dükkânına gelen müşterilerine ve eşe dosta yapar.

Tom Hanks ise ciddi suratına sevimli bir görünüş verebilmek için her sabah ayna karşısında 3 saat kaş egzersizleri yapan bir multimilyonerdir. Para olayını aşmış olan Tom, artık sigarasını 100 dolarlık banknotla yakmaktan bile zevk almaz olmuştur.

Birgün yine bütün şirinliği ile dükkânına gelmekte olan Meg, karşı köşede Tom'un açtığı dev kitap marketini görür. Yüz hatları nedeniyle kötümser olması mümkün olmayan kızcağız, *"Ne güzel"* diye düşünür, *"Kitapçı sayısı arttıkça, okuyan sayısı artar. Okuyan arttıkça da, kültürümüz artar. Ne güzel... Ne şirin."*

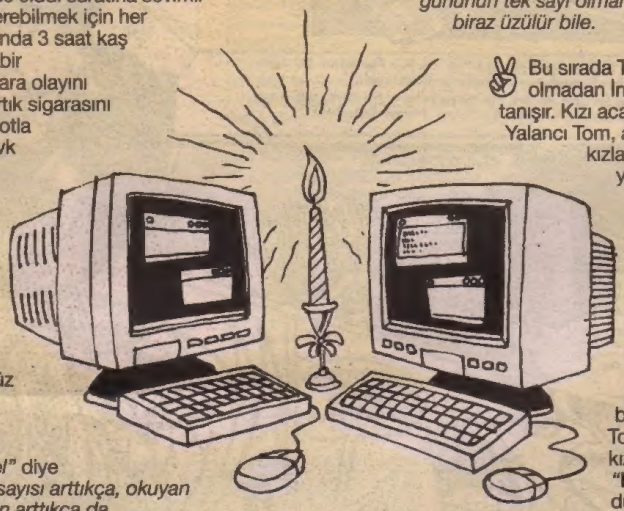

Oysa kazın ayağı perdelidir! Tom planladığı indirimli satışlar, sarı etiketliyi alana kırmızı etiketli bedava kampanyaları, ismi *"K"* ile başlayanlara indirim haftası, doğum tarihi tek sayı olanlara özel günler gibi etkinliklerle; küçük dükkânın hayat damarlarını bir bir kesmeyi düşünmektedir.

Tom planlarını uygularken, Meg şirin şirin gülümser ve *"Ne güzel"* der. *"Bizim indirime gücümüz yetmiyor ama artık fakirlerin eğer ismi 'K' ile başlıyorsa yararlanabileceği bir yer var."* Hatta Meg, kendi isminin baş harfi ve doğum gününün tek sayı olmaması nedeniyle biraz üzülür bile.

Bu sırada Tom, farkında olmadan İnternet'te Meg ile tanışır. Kızı acayip kandırır. Yalancı Tom, aynı anda 3-4 kızla sanal seks yapmakta bir yandan da o sırada Meg ile kültür-sanat geyiklerine girişmektedir.

Yine bir gece, bir kutu Viagra'yi yutup bilgisayar başına geçen Tom, konuştuğu kızları kanştırınca, **"Hemingway"**deki duygu yoğunluğunu yakalayabiliyor musun" diye yazan Meg Ryan'a *"Seni yakaladığım gibi yatağa atmak ve üstündekileri parçalayarak..."* diye başlayan bir cevap verince film orda kopar. Bundan önceki yaşamında Er Ryan'ı kurtaran Tom Hanks, bu sefer Meg Ryan'la arasındaki durumu kurtaramaz.

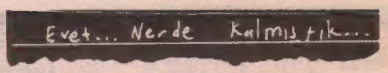

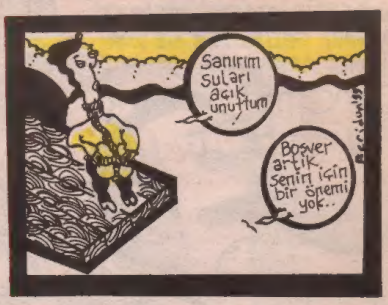

FERİDUN DEMİR

SEMRA CAN

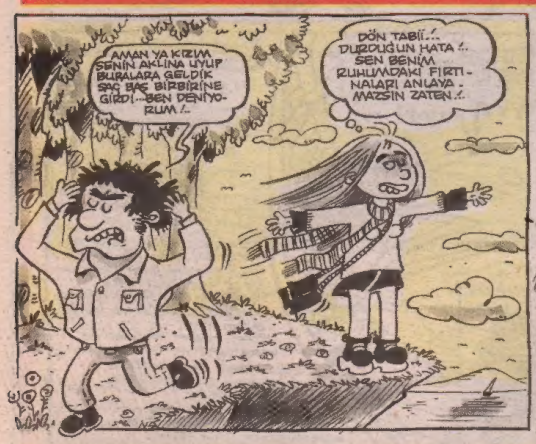

Son anda aldığımız bir habere göre...

Halk Hikâyeleri

Not: *Aşağıda anlatılacak olan olay, yazarının başından 11 Mart 1999 Perşembe sabah 11.00 sularında bir taksinin içerisinde, Kadıköy Deniz Otobüsü İskelesi'ne doğru yol alırken geçmiştir. Olayda hiçbir ekleme, abartı, yalan dolan yoktur. Olayın kahramanları, konuşmalarından ve burun yapılarından anlaşıldığı kadarıyla şirin bir Karadeniz yerleşim bölgesinden bilinmeyen bir tarihte İstanbul'a göçmüşlerdir... Tanığın (yazarın) olayla ilgili olarak verdiği bilgi şöyledir:*

Deniz otobüsünü yakalamak için taksiye bindim... Kadıköy'e doğru iniyoruz... Taksinin telsizinden anladığım kadarıyla taksi durağının merkeziyle o durağa bağlı başka bir taksi, ortaklaşa adres arıyor. Belli ki adresi merkez biliyor, ama taksi şoförü bilmiyor... Yine anlaşılıyor ki adres uzunca bir zamandır aranıyor ve fakat bir sonuç alınamıyor. Bu durum yine belli ki hem merkezi (taksi durağının) hem de şoförün sinirini epeyi bozmuş...

–Ula içi saatir bi adresi bulamaysun...

–Ee kolaysa sen cel bul bakayum....

–Ula sana adres verdik; orada numara yazmayi mi?

–Yazayiii, yazayiiii...

–Eeee... Paksana kapilerin üstüne...

–Burda numalalar kariişik cideyii...

–Ula nasi karişik cideyi...

–22, 24, 26, 28, 30 diye cideyi...

–Ula ne salak adamsun, sağ taraf çift cideyii, sol taraf tek cideyii.. Ha o yüzden bulamiysun...

★ ★ ★ ★

Not: *Aşağıda belirtilen öykü de avukat Kadir Bakoğlu (Kadir Abi) tarafından bir rakı muhabbetinde Vedat Günyol'un evinde anlatılmıştır. Kadir Abi olayın tanığıdır... Yazar olayı sanki Kadir Abi anlatıyormuş gibi yazacaktır:*

Bir akrabanın davası vardı Ardeşen'de, illa beni çağırdılar, gel avukatlık yap diye... Ben de atlayıp otobüse gittim. Tam Ardeşen'e bir iki kilometre kala deniz kenarına bir baktım, sahilde kumsalda, yarım bi taka... Ama yepyeni, boyası, direği, her şeyi gıcır gıcır... Ama sanki tam ortadan ikiye kesilmiş gibi yarım... Kamarasından bi de baca çıkarmışlar, üstünde çamaşırlar asılı... Ev gibi kullanıyorlar yani... Dedim ki kendi kendime, *"Ulan bu herifler ne kadar zeki... Herhalde İodosta tekne parçalandı, onlar da geri kalan kısmını karaya çekip böyle ev gibi edğerlendirmişler..."* Bu düşünceler içinde yola devam ettim... Tam bir kilometre kadar gittik; bir baktım demin gördüğüm manzaranın aynısı... Yine yarım bi taka... Aynı şekilde bi baca çıkmış kamarasından, çamaşırlar asılı... Ev gibi kullanıyorlar yani... Aklım iyice karıştı... Bi anlam veremedim olan bitene... Meraktan çatlıycam... Ardeşen'e iner inmez ilk işim bunu sormak oldu... Dediler ki:

–Ha onlar ortak idi, anlaşamadılar...

METİN HAKYERİ
e-[illegible]hakyeri@yahoo.com

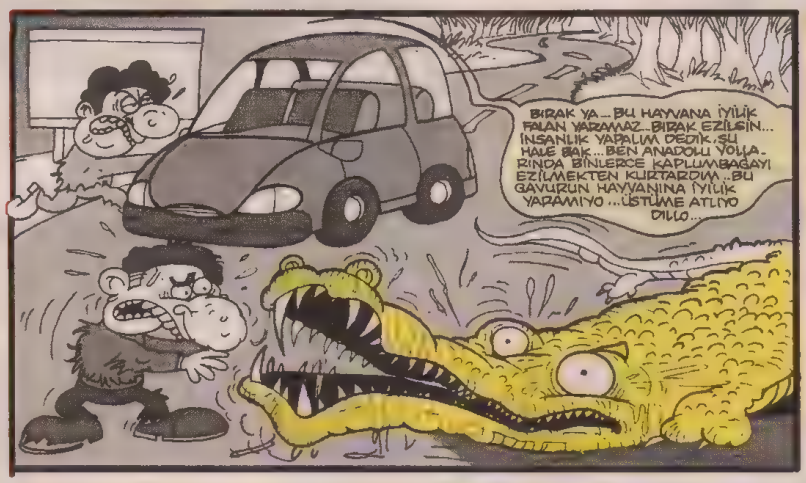

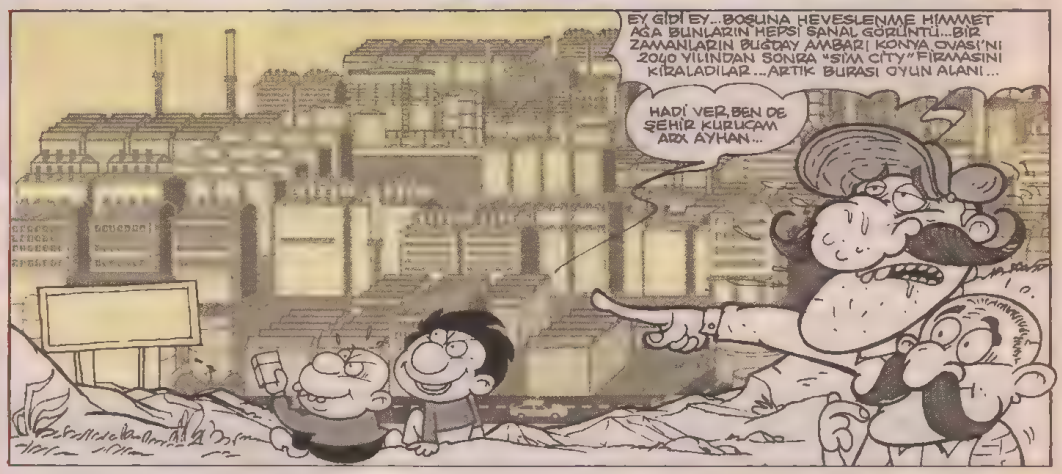

DOKTOR RÖNO'NUN İNTİKAMI

Oysa delikanlı, hâlâ dün iştirak ettiği reklam filmi çekimlerinin etkisi altındaydı.

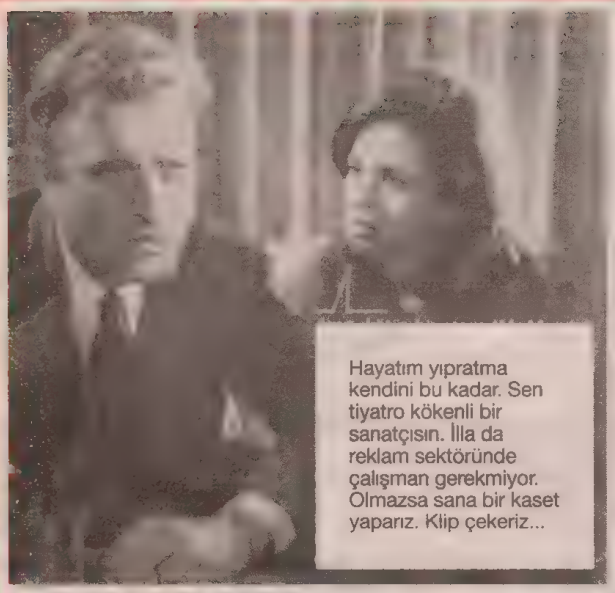

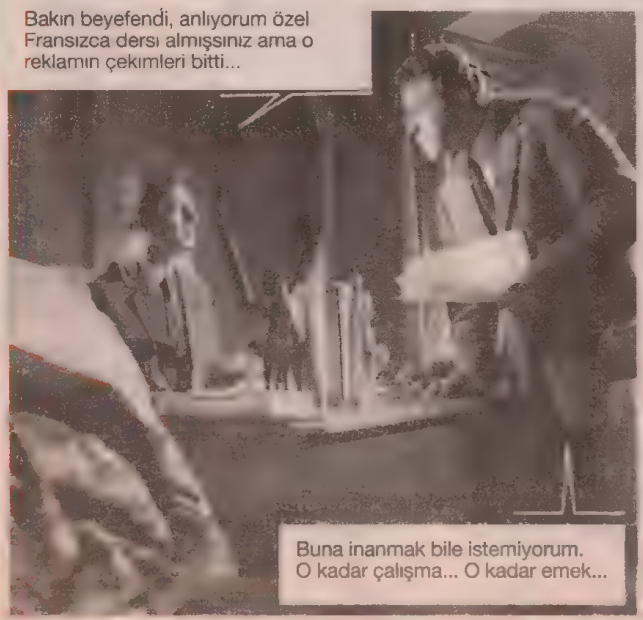

...SON...

BABAMI İSTERİM

Sencer

Devamı arka sayfada

DAYAK ANILARI

Merhaba Sevgili Dinozor okuyucuları,

Size ben de bazı dayak anılarımı anlatmak istedim.

İşte birinci dayak anım:

İzmir'in Şirinyer semtindeydim. Söz konusu bir kız vardı. Ben kıza takılıyordum ama Hakan adında bir herif daha takılıyordu. Hakan benle aynı kızdan hoşlandığını öğrenince beni çağırdı ve benim kızdan uzak durmamı istedi. Ben de daha sonra onunla (Hakan'la) tekrar konuşacağımı söyledim.

Bir dahaki görüşmemizde arkadaşlarımdan da aldığım gazla Hakan'a kızı bırakmayacağımı söyledim. Artık ok yaydan çıkmıştı. Geri dönemezdim, vazgeçmek olmazdı ve vazgeçmedim de. Çocukla boğuşmaya başladık. Benden ve arkadaşlarımın her birinden daha güçlüydü, normal olarak arkadaşlarım beni sattı ve bir güzel sopa yedim. Kızın peşini de bıraktım.

Bu da başka bir anım:

İzmir Fen Lisesi 1. sınıfındaydık. Ders biyolojiydi ve daha dönemin başlarıydı. Biz de henüz dersleri pek sallamıyorduk. O gün dersi laboratuvarda işliyorduk. Mikroskopta sırayla bir şeyler inceliyorduk. Ders öğleden önce olduğu için ben ve arkadaşım Tekin dersten, o karkaşada kaçıp öğle yemeğine erken gitmek istiyorduk. Herkes ortalıkta dolanırken biz de Tekin'le beraber dersten kimseye çaktırmadan kaçtık. Öğle tenefüsünden sonra biyoloji hocamız Seyfettin Aldağ bizi çağırdı, bizse kaçtığımız anlaşılır diye tırsıyorduk ki hoca bize mikroskopları gösterip sizin dağıttıklarınızı ben mi toplayacağım diye sordu. Biz Tekin ile birbirimize bakıp gülmeye başladık, çok korkmuştuk ama hocanın bize kızma sebebi çok hafifti ve kaçtığımızı anlamamıştı. Hoca bizim güldüğümüzü görünce bize sinirlendi, avcunun içiyle Tekin'e, ters yüzüyle de bana birer tane çarptı. Biz yine de memnunduk ne de olsa dersten kaçtığımızı anlamamıştı.

İbrahim Mergen/İzmir

Siz de okullarda yaşadığınız dayak maceralarını -yer, zaman, isim belirterek- bize yazın, yayımlayalım. Anılarınızı bütün Dinozorcularla paylaşın...
Adresimiz: Türkocağı Cad., 39/41, Cağaloğlu - İSTANBUL
Faksınız için numaramız: (0212) 512 54 55

Başlangıç 13. sayfada

O gün Kemal, babası ve annesi bütün gün birlikte oldular... Lunaparkta dönme dolaplara binip, Mc Donald's'ta hamburgerler yediler...

Akşam Kemal annesi ile evine döndü... O geceden sonra da babasını görmedi zaten... İsmail, Pürtelaş Sokağı'na yapılan bir baskında pencereden yandaki eve geçerken düşüp ölmüştü... O günden sonra kimse...

DAYAK ANILARI

Selam sevgili dostlar,

Mersin'den Murat Çelik dostunuzun 84. sayımızda yayımlanan mektubunu okuduktan sonra bir iki bişeyler de ben yazmak istedim.

96-97 öğretim yılı ve İzmir Namık Kemal Lisesi'nde iki ders arası bir tenefüsteyiz yine; Filiz Hocamız Çeto (Çetin Çağabay; hani öğrenci milleti der ya *"adama fiziği biz öğrettik"* biz bu adama o kadar kastık hiçbir şey öğretemedik) Camel lakaplı, lakabına çok yakışan Umut arkadaşımız ile yine lakabı Böcek olan ve lakabıyla tam bir bütünlük kazanan İlkay arkadaşımızı bu tenefüste boğuşurken yakalamış, kendisinin iki katı Camel ve bu sefer kendisinin yarısı kadar ancak olan Böcek'i karşısına almış, bunlara *"Utanmıyor musunuz sınıfta boğuşmaya... Yaşınızda eşşek kalmadı be"* diye bağırıp Böceğe bir iki de tokat patlatıyor, arada bir de sınıfa dönüp Camel'i işaret ederekten *"Ben buna vuramaz mıyım? Ha vuramaz mıyım?"* diye sorup ikiliye yeniden dönüp Camel'a iç geçirerekten bir baktıktan sonra Böcek'e bir iki tokat daha patlataraktan tenefüsü bitirmişti.

MURAT TOKLU / Ankara

Sevgili Dinozor;

Herhalde elinize geçen mektuplar içinde ilk kez birisi size başka birinin dayak yemesini anlatıyordur. Karşıyaka Anadolu Lisesi öğrencisiyim (ismimi veremiyorum, kusura bakmayın). Okulumuzda 19 Şubat 1999 günü okula geç kalan Emrah adlı bir öğrenci Müdür Yardımcısı Vedat Akova tarafından okula alınmadı. (Ve yanındaki 20 kadar kişiyle). Arkadaşımızın *"dışarıda üşüyeceğimize bari içeride bekleyelim"* teklifine hocanın karşılığı sopa olmuştu, tabii kimsenin göremeyeceği bir yerde. *Şans eseri olayı gören Caner Şemin ise şahitlik yapmadığı için yaptığımız alkışlı protesto dahi bir işe yaramadı.*

Şimdi soruşturma açılmış diyorlar, neye yarar. Biz aynı olayı 2 yıl önce de yaşamıştık. Hiçbir soruşturma fayda etmemişti.

Bizim protestomuz ise sadece Emrah arkadaşımızın üstüne baskı olarak geri dönmeye yaradı. Bu yüzden bu mektubu o değil ben yazıyorum. Buradan Emrah'a sevgilerimle.

Siz de okullarda yaşadığınız dayak maceralarını -yer, zaman, isim belirterek- bize yazın, yayımlayalım. Anılarınızı bütün Dinozorcularla paylaşın...

Adresimiz: Türkocağı Cad., 39/41, Cağaloğlu - İSTANBUL
Faksınız için numaramız: (0212) 512 54 55

ALTAY MARTI

Oyun

Estikçe gaddarlaşan bol uğultulu ve dondurucu bir rüzgârın, karanlığa asılıp kalmış köpek sesleriyle sarmaş dolaş olduğu bir vakitti. Akşam zehirini çoktan akıtmış, ben kasvet ve yalnızlık duygusuna çoktan alışmıştım. Geceye doğru kulaç atmaya çalışan sırnaşık ve ruhsuz bir zamanı alt edebilmek için, köşede için için yanan kömür sobasının ısıtmaya çalıştığı orta büyüklükteki salonda elimde kumanda âleti, sürekli kanal değiştirerek amaçsızca televizyon seyrediyordum. Birden, beni irkiltmekten garip bir zevk alıyormuşçasına telefon çalmaya başladı. Arayan adliyeden bir görevliydi. Otopsiye gideceğimizi bildiriyor, gerekli hazırlıkları yapmamı rica ediyordu. Canım sıkıldı. Birazdan uyumayı düşünürken kalkıp bu allahın belası soğukta, böylesine huzursuz bir gecede hiç de iç açıcı olmayan bir iş yapmaya gidecektim, sıkılmamak mümkün mü?

Mecburen kalkıp giyindim. 15-20 dakika sonra kapım çalındı. Çıktım ve katran gibi bir havada, lojmanın biraz ötesinde, sabırsız bir hayvan gibi hırıldayan jandarma arabasına doğru ilerledim. Hemen yola çıktık. Savcıya olayın ne olduğunu sordum. Belli ki o da, geceye böylesine iki-üç adım kalmışken can sıkıcı, iç bunaltıcı bir ortama gitmekten hoşnutsuzdu. Mahmur ve isteksiz bir sesle konuşuyordu: *"Çocuğun biri tüfekle kız kardeşini vurup öldürmüş."* Ölüm ve otopsilere fazlasıyla alıştığım bir dönem olduğundan başkaca bir ayrıntıya girmedim.

Arabanın farlarının aydınlattığı yol, sağlı sollu iri kayalıklarla doluydu ve hepsi de çok kötü kar yemişti. Birazdan düz bir araziye çıktık. Issızlığın kucağında, çamurdan yapış yapış olmuş incecik bir yolda, ne yaptığını bilen ve kükredikçe kükreyen deli dolu bir rüzgâr eşliğinde, karanlığa hançer saplar gibi gidiyorduk. Böyle bir ortamda insanı rahatlatan tek şey, yolun her iki tarafında ucu bucağı görünmeyecek şekilde uzanan karlı arazilerdi. Bu ferahlatıcı beyazlık ve pürüzsüzlük kömür gibi gökyüzüne bizim yerimize de kafa tutuyordu.

Köy bir hayli yakınmış, yirmi dakikada vardık. Birbirine yakın sıralanmış, o çok tanıdık toprak damlı evlerin birinin önünde, açık duran kapıdan sızan kirli sarı bir ışık altında, bir-iki askerle üç-beş köylü seçiliyordu. Biz oraya doğru ilerlerken onlar da yürümeye başladı.

İrili ufaklı taşlarla çevrili avlu kapısında durup arabadan indik. Bizi karşılayanlar arasında köyün muhtarı da vardı. Hoş geldiniz faslından sonra muhtar önde biz arkada olayın olduğu eve doğru yürümeye başladık. Soğuk tüm bedenimize işlemiş bir şekilde karların içinde bata çıka biraz yürüdükten sonra diğerlerinin aynısı köy evine ulaştık. Kıvırcık saçlı ve oldukça moralsiz yüzlü bir köylü karşıladı bizi.

Çocukların babasıymış: Bir mezarlığa girer gibi girdik eve. Tavanında iri sarı direkler ve saman bulaşığı çamur bulunan bir salona alındık.

Köşede üzerine solgun bir örtü örtülmüş somyada on yaşlarında bir çocukla, yüzü ve boynu tırnak izleri içinde olan mecalsiz bir kadın oturuyordu. Bizi görünce yavaşça ayağa kalktılar. İçerisi soğuk olduğundan refleks olarak hepimiz ortada yanan tezek sobasının etrafına kümelendik. Kıvırcık saçlı köylü, titrek bir sesle olayı anlattı. Orada gördüğümüz on yaşındaki çocuk her zaman duvarda asılı duran çifteyi almış ve kazara kız kardeşini vurmuştu.

Acı içindeki köylü usul usul bunları anlattıktan sonra savcının isteği üzerine iç odaya çifteyi getirmeye gittiğinde gözucuyla çocuğu izlemeye başladım. Yüzünü gözünü parçalayarak ağıdını tamamlayan anasının hemen yanında, kanı çekilmiş bir yüz ve hafif irileşmiş gözlerle bize bakıyordu. Ölümün ne olduğunu tam anlamıyla kavrayabilecek yaşta mıydı acaba, çözemedim.

Birazdan kıvırcık saçlı köylü elinde çifteyle döndü. Savcı silahı biraz ince inceledikten sonra bu kez küçük kızın nerede olduğunu sordu. Babasından *"arka odada"* cevabını alınca oraya doğru yöneldik. Küçücük pencereli ve bir köşesinde külüstür bir somya olan buz gibi bir odaydı burası. Somyanın üzerinde kirli beyaz bir çarşafa sarılmış, öylece yatan cesede doğru ilerleyip yavaşça açtım. Altı yaşlarında, bozkır rengi saçlı, cılız bedenli, avuç içi kadar bir kız! Gözleri canlılığını kaybetmiş; mat ve donuk! Kaşları acı çekiyormuş gibi hafif yukarıya büzülmüş! Çıplak! Üzerinde sadece ufak beyaz bir don var. Bacakları iki kısa sopa gibi! Henüz sıcaklığını yitirmemiş, vücudunda onlarca saçma! Zannedersiniz ki bir sürü karınca girmiş bir tutam bedene.

Müthiş bir iç sıkıntısıyla yaptım otopsiyi. Sonra tutanağı hazırladık ve işimiz bitti. Bir ara sırf merakımdan kardeşini öldüren çocuğa *"ne olacağını"* sordum savcıya. Tutuklanıp yargılanacağını söyledi. Buna da üzüldüm.

Artık iki çocuğunu da kaybetmiş karı-koca köylüleri geride bırakıp kasabaya doğru yola çıktık. Soğukluk ve karanlığından hiç vazgeçmeyen huysuz bir gecede nelerle karşılaşmıştım hiç aklımda yokken!

Durağanlık ve ıssızlığın her şeye çok görkemli bir şekilde sahip olduğu dapdaracık bir köyde iki çocuk *"oyun"* oynamaya kalkışmış ve biri sessiz sedasız ölüp gitmişti.

S. Gürpınar

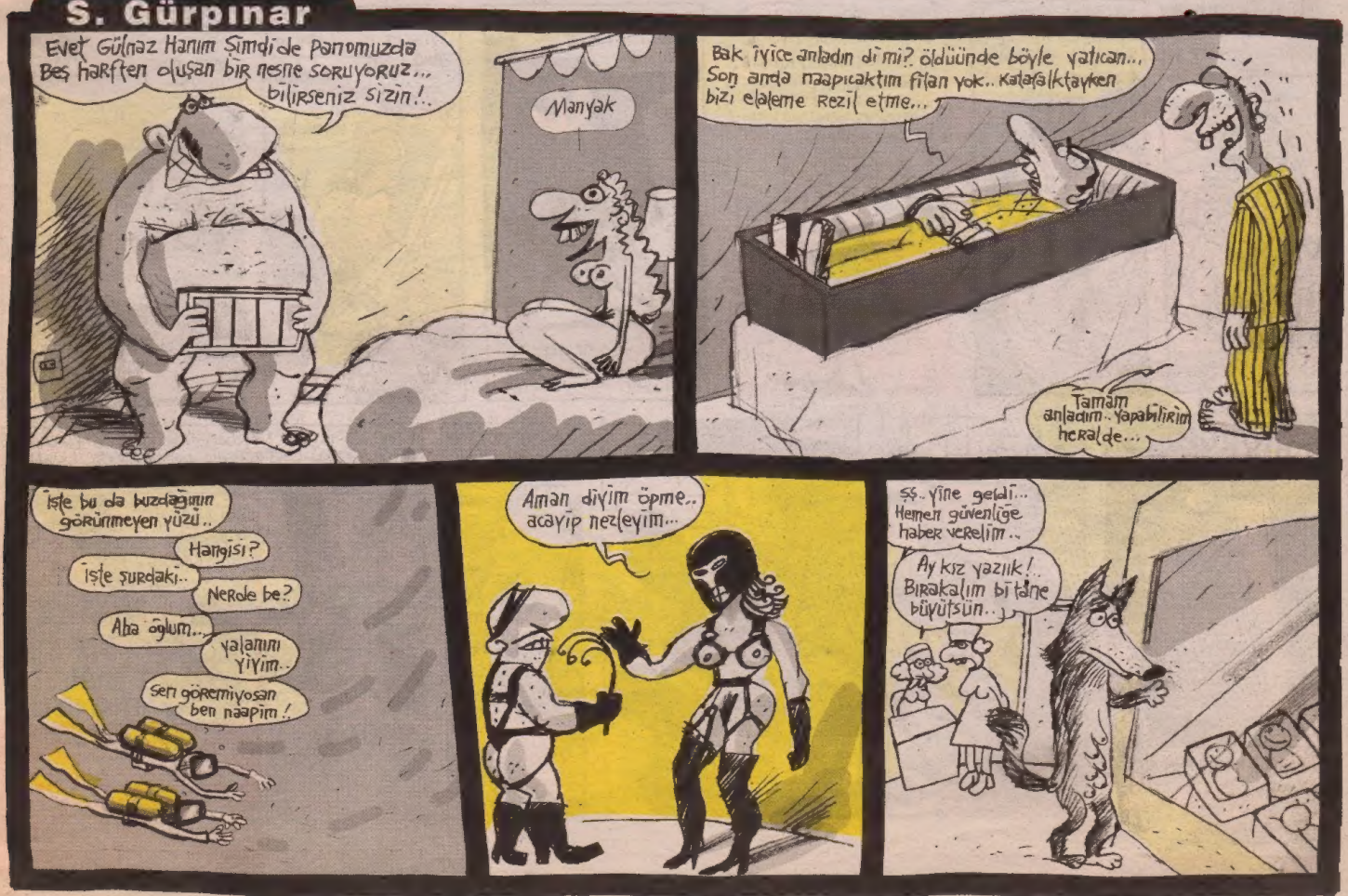

Cumhuriyet
Dinozor
Sayı: 86
18 Mart 1999
İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman
Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 512 54 55 • ***Adres:*** Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul